

Reactie no.	Geanonimiseerde consultatiereacties
1.	<p>1. De definitie van hoger leidinggevend personeel als pseudo-UBO is niet volledig uitgekristalliseerd in de Good Practices, noch in andere beschikbare regelgeving en beleidsstukken. Hierdoor ontstaan er in onze ervaring vaak (onnodige) discussies over dit onderwerp. Cliënten geven bij uitvraag regelmatig personen binnen de organisatie aanmelden als pseudo-UBO die niet als statutair bestuurder staan aangemeld. Zover bekend uit het Uitvoeringsbesluit 2018 en de memorie van antwoord bij de Implementatiewet registratie uiteindelijk belanghebbenden van vennootschappen en andere juridische entiteiten (Kamerstukken I 2019/20, 35 179, nr. C, p. 12-13) moeten alle statutair bestuurders worden aangemerkt als pseudo-UBO.</p> <ol style="list-style-type: none"> a. Klopt het dat er dan niet slechts een deel van het bestuur aangemeld mag worden? En wat is hierin acceptabel bij organisatie met veel ingeschreven bestuurders (>5)? b. Wanneer een client een grote organisatie (banken, verzekeraars, beursgenoteerde ondernemingen) betreft, worden vaak personen op lagere niveaus in de organisatie aangewezen als pseudo-UBO, bijvoorbeeld managers of leidinggevenden van de afdeling waarmee de clientrelatie praktisch wordt onderhouden (zelfs al is de juridische entiteit die juridisch gezien client is de overkoepelende organisatie zelf). Denk hierbij aan een grote internationale verzekeraar waarbij alleen de Private Equity of Investeringsafdeling het contact voert en documenten ondertekent (met volmacht). Is dit acceptabel, of dienen in dit geval alsnog (alle) bestuurders van de gehele organisatie die client is als pseudo-UBO's worden aangewezen? c. Wat zijn de vereisten en best practices bij buitenlandse rechtsvormen, waarbij er vaak onderscheid bestaat tussen een board of directors en de CEO, CFO, COO, etc.? Op basis waarvan dienen deze posities worden geverifieerd, gezien de bestuurders in landen buiten de EU niet in een handelsregister worden opgenomen? <p>2. In de Private Equity sector komen wij regelmatig tegen dat een entiteit naar onze feitelijke zeggenschap heeft over een andere entiteit, bijvoorbeeld wanneer een fondsmanager of GP-zeggenschap heeft over de investeringsbeslissingen, het toetreden van nieuwe investeerders, de dagelijkse bedrijfsvoering, etc. van een fonds entiteit (vaak een CV of soortgelijke (buitenlandse) rechtsvorm). Stel dat deze GP 2 aandeelhouders heeft met 50% van de aandelen, maar dat deze twee aandeelhouders niet onderdeel van het bestuur van de GP zijn.</p> <ol style="list-style-type: none"> a. Zijn in dit geval de bestuurders van de GP UBO o.b.v. feitelijke zeggenschap, of dient dan die lijn ook verder naar boven getrokken te worden naar de aandeelhouders van de GP en er weer naar aandelen/stemrecht gekeken worden? b. In sommige gevallen heeft de GP een vetorecht over alle beslissingen. Dergelijke vetostemmen bestaan ook bij andere rechtsvormen en organisatiestructuren. Is een dergelijk vetorecht aan te wijzen als 100% stemrecht, of als feitelijke zeggenschap? <p>3. Onder de PEP-definitie valt een 'Lid van het leidinggevend lichaam, toezichthoudend lichaam of bestuurslichaam van een staatsbedrijf'. Volgens de lijst 'Prominente publieke functies in de definitie van politiek prominente</p>

	<p>personen (Politically Exposed Persons PEP) in Nederland' van de Belastingdienst, zijn er geen bedrijven in Nederland die aan deze definitie voldoen. Met voorbeelden zoals de NS en ABN AMRO, kan hieruit opgemaakt worden dat bedrijven waarvan de staat aandeelhouder is niet als staatsbedrijven geassocieerd worden in het kader van de PEP-definitie. Kan deze definitie van staatsbedrijf ook doorgetrokken worden naar buitenlandse bedrijven waarin de betreffende staat (deels of enig) aandeelhouder is?</p> <p>4. Zijn in het geval van een beleggingsonderneming, beleggingsinstellingen, fondsmanagers, fondsbeheerders, of soortgelijke financiële instellingen slechts de investeerders de cliënten, of geldt dit bijvoorbeeld ook voor de ondernemingen waarin geïnvesteerd wordt (gezien dergelijke investeringen "verband houd[en] met de professionele activiteiten van die instelling")?</p> <p>1. Zo ja, zijn de individuele verkopers van de ondernemingen losstaande cliënten waarnaar een losstaand clientonderzoek verricht dient te worden, gezien er een transactie met hen wordt gedaan (aandelenverkoopprijs, mits meer dan EUR 15.000)? Of is slechts de over te nemen onderneming een client/zakelijke relatie waarnaar clientonderzoek gedaan dient te worden?</p> <p>5. Vallen serviceproviders van financiële instellingen onder de zakelijke relaties waarop clientonderzoek uitgevoerd dient te worden? Zo ja, hoe wordt beoordeeld of die serviceprovider "verband houdt met de professionele activiteiten van d[e] instelling"?</p>
<p>2.</p>	<p><u>1. Section 3.5 - Dealing with politically exposed persons (PEPs)</u></p> <p>QA 3.33 outlines that "ongoing enhanced due diligence" is a mandatory additional measure in relation to PEPs. In the scenario where a PEP does not pose a high risk, as per QA 3.32, is it mandatory to perform ongoing enhanced due diligence given that the PEP does not pose a high-risk and on the basis the rest of additional measures are fulfilled*?</p> <p>* Additional measures refer to:</p> <ul style="list-style-type: none"> • A senior executive at the entity must approve decisions to enter into or continue a business relationship with a PEP or execute a transaction for a PEP; and, • Entities must take appropriate measures to identify the source of assets and funds used in the business relationship or transaction. <p><u>2- Section 3.7 - Dealing with other heightened risks and enhanced customer due diligence</u></p> <p>In relation to QA3.42, can a wholly owned subsidiary domiciled in an EC HRTC be considered of lower risk when their parent company and Ultimate Beneficial Owner(s) are domiciled in a low risk country and given that the ownership and control structure is verified?</p>
<p>3.</p>	<p>Een nieuwe klant uit het buitenland (binnen de EU) meldt zich bij ons aan. Het gaat om een groot nationaal bedrijf. Binnen dit bedrijf zijn er geen UBO's aan te wijzen, waardoor alle 10 bestuursleden als pseudo UBO aangewezen zullen worden. Bij alle beslissingen gaat men uit van een meerderheidsbelang van de stemmen, dus er is geen specifiek persoon aan te wijzen als pseudo UBO.</p>

	<p>Ten aanzien van de UBO verificatie en identificatie:</p> <p>Het aanleveren van alle legitimatiebewijzen van de 10 pseudo UBO's gaat wat meer tijd in beslag nemen. Op dit moment hebben wij een getekende verklaring van de bestuurssecretaris (tevens hoofd juridische zaken en complice) waarin wordt aangegeven, dat de 10 geregistreerde UBO's in het buitenlandse UBO-register correct zijn. In het UBO-register zijn deze mensen opgenomen met documentnummers en geboortedata. Intern wordt er nog besproken, in hoeverre dit voldoende zou moeten zijn voor de UBO verificatie en identificatie. Het gaat om een klant, met een midden risico. De discussie zit hem nu in het feit, wat redelijke maatregelen zijn. De Wwft schrijft weliswaar niet dwingend welke informatiebronnen geschikt zijn voor de verificatie van de UBO's, maar de invulling van "redelijke maatregelen" scheidt wat onduidelijkheid. We weten wie de UBO's zijn, maar wat wordt er exact verstaan onder betrouwbare informatie over de identiteit van de UBO's? En mag een uitbestedende instelling, dan leunen op een getekende verklaring (niet door de client zelf, maar een bijvoorbeeld door een jurist) en kan de informatie uit het buitenlandse UBO register, dan daadwerkelijk voldoende en toereikend zijn om de identiteit vast te stellen? Niet in alle gevallen dienen er legitimatiebewijzen opgevraagd te worden, brengt dit niet veel risico's met zich mee en vergroot dit niet de kans op fraude?</p> <p>Hopelijk kan deze case meegenomen worden.</p>
<p>4.</p>	<p>Op zich vind ik de opvolger van de leidraad prettig leesbaar. Zit vooral in de vorm.</p> <p>Ik zou vooral bij vraag 4 van DNB benoemen dat onduidelijk is welke wijzigingen in Europese regelgeving DNB nu ziet die maken dat ze belemmeringen ziet voor intragroep uitbesteding van CDD processen. Daarbij zou ik als argumenten mee willen geven dat: centralisatie van processen in een shared service center voordelen heeft, waaronder: speciaal daarvoor opgeleide medewerkers, dedicated informatiesystemen en ook meer uniforme processen. Door meer bulkverwerking zal ook sprake zijn specialisatie. Verder kan – rekening houdend met privacy regels – ook zichtbaarder worden dat een bepaalde relatie binnen de groep meerdere producten / diensten afneemt of verleent.</p> <p>Op detailniveau zie ik bij QA 2.29 en QA 3.25 een tekst terugkomen die eigenlijk direct verwijst naar een WWFT artikel, zonder dat enige concrete toelichting wordt gegeven van wat er in die artikelen te vinden is. Wellicht kan dit bijdragen aan de leesbaarheid.</p>